Krku, Rad JAZU, 1971, 360. — *I. Žic*, Kompleks katedrala — sv. Kvirin u Krku, ibid. — *Isti*, Gradske zidine i ulice u Krku, Krčki zbornik, 1971, 2. — *Isti*, Romanička crkva Majke Božje od Zdravlja u Krku, Bulletin JAZU, 1975. — *Isti*, Franjo Jurić — nepoznati slikar XVIII st. iz Krka, ibid. — *M. Suić*, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. — *M. Bolonić* i *I. Žic*. Otok Krk kroz vjekove, Zagreb 1977. — *Horvat*—*Matejčić*—*Prijatelj*, Barok. — *A. Mohorovičić*. Prilog poznavanju antičkog urbanog sloja grada Krka, Zagreb 1988. — B. F.

KRKA, manastir i crkva Sv. Arhanđela na rijeci Krki blizu Kistanja. Današnje manastirske zgrade građene su u XVIII—XIX. st. Crkva Sv. Arhanđela iz 1422. podignuta je na mjestu ranije gotičke crkve; Turci su je porušili oko 1530; obnovljena 1577, ponovno je porušena i napuštena 1647. Po završetku Morejskoga rata vraćaju se kaluđeri iz Zadra i obnavljaju manastir. Pomoć za obnovu dolazila je iz Rusije, odakle je donesen i stari ikonostas. — Samostanske zgrađe, crkva i zvonik poredani su oko kvadratna dvorišta s trijemovima. Pod crkvom je spilja — isposnica prvih kaluđera s grobovima. Manastir ima bogat arhiv i knjižnicu s građom iz XVI—XX. st., zbirku ikona (slika na drvu Sv. Ivan Krstitelj iz XIV/XV. st. rad je tzv. Majstora tkonskoga raspela — Maestra di S. Elsino), srebrnih predmeta i umjetničkog veziva.

LIT.: B. Strika, Dalmatinski manastiri, Zagreb 1930, str. 95–116. – D. Medaković, Srpska umetnost u severnoj Dalmaciji, Muzeji (Beograd), 1950, 5, str. 189–191. – D. Berić, Tri verzije o postanku manastira Krka, Srpska reč (Zagreb), 2. III. 1951. R.

KRKANEC, dvorac u istoimenu selu JZ od Varaždina. Prema natpisu na kasnorenesansnome portalu sagradili su ga 1616. grof Stjepan Patačić i njegova žena Barbara Bedeković.

LIT.: M. Obad Šćitaroci, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991.

KRKLEC, Gustav, književnik (Udbinja kraj Karlovca, 23. VI. 1899 — Zagreb, 30. X. 1977). Školovao se u Varaždinu, Zagrebu, Sušaku i Beču. Pisao pjesme, eseje i feljtone, bavio se prevođenjem. Likovne prikaze objavljuje od 1916 (»Novine«), među prvima piše o J. Bijeliću, M. Tartagli, P. Dobroviću, J. Mišeu, S. Šumanoviću i o izložbama Proljetnoga salona. Od 1922. živio u Beogradu (jedan je od osnivača »Ošišanog ježa«), od 1941. u Zagrebu. Surađivao u listovima i časopisima »Rijeć«, »Vreme«, »Život i rad«, »Književne novine«, »Vjesnik«, »Telegram« i dr. Poslije II. svj. r. pisao o G. Groszu, I. Meštroviću, P. Križaniću, S. Aralici, V. Filakovcu i A. Augustinčiću. Bio je član JAZU od 1951.

BIBL.: Odabrana djela Gustava Krkleca, I-IV, Zagreb 1977. Ž. Sa.

KRLEŽA, Miroslav, književnik (Zagreb, 7. VII. 1893 — 29. XII. 1981). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, esejist, dramatik i enciklopedist. U okviru svojega književnoga i publicističkoga rada objavio u dnevnom tisku, časopisima i posebnim izdanjima veći broj eseja, studija, predgovora katalozima izložaba, članaka, kritika i polemika s područja lik. umjetnosti. Sugestivnim literarnim jezikom, erudicijom i jasnim društvenokritičkim stavovima u više je navrata poticajno djelovao na valorizaciju naše suvremene umjetnosti i kulturne baštine, te na slobodan razvoj estetskih pogleda i umjetničkoga stvaralaštva.

BIBL.: Slučaj kipara Studina, Riječ SHS, 1919, 110; Marginalije uz slike Petra Dobrovića, Savremenik, 1921, 4; Kriza u slikarstvu, Književna republika, 1924—25, 1; Slučaj arhitekta Iblera, ibid., 1924—25, 4; O njemačkom slikaru Georgu Groszu, Jutarnji list, 1926, 5229; Moša S. Pijade, Obzor, 1926, 51; O Ivanu Meštroviću, Književnik, 1928, 3; O smrti slikara Josipa Račića, ibid., 1928, 8; Uz slike Vladimira Becića, HR, 1929, 1; Krsto Hegedušić: Podravski motivi (predgovor), Zagreb 1933; U spomen Adolfa Loosa, Danas, 1934, 1; O tendenciji u umjetnosti, Naš kalendar, 1936; Račić, Zagreb 1947; Francisco José Goya y Lucientes, Zagreb 1948; Les marbres bogomils, Les Nouvelles Yugoslaves (Paris), 5. II. 1950 (Bogumilski mramorovi, Književne novine, 1954, 21); L'Art Médiéval Yougoslave (katalog), Paris 1950 (Izložba srednjovjekovne umjetnosti naroda Jugoslavije, Zagreb 1951); Zlato i srebro Zadra (katalog), Zagreb 1951; Srpska freska, Borba, 1951, 257; Petar Dobrović (katalog), Zagreb 1954; Razgovor o pedesetgodišnjici apstraktnog slikarstva, Vjesnik, 29. I, 5. i 12. II. 1961; Illyricum sacrum, Kolo MH, 1963, 7; Stančić, Zagreb 1964; Jerolim Miše (katalog), Zagreb 1968; Augustinčić, Zagreb 1976; Ljubo Babić (katalog), Zagreb 1976.

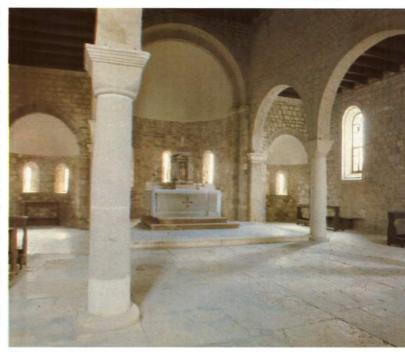
LIT.: *T. Maroević*, Slikarstvo Filipa Latinovicza, Zbornik 3. programa Radio-Zagreba, 1978, 2. — *Isti*, Krleža prema Meštroviću, ŽU, 1982, 33—34. — *I. Zidić*, M. Krleža i likovna umjetnost (katalog), Zagreb 1982. — *A. Flaker*, Krleža i slikarstvo, Republika, 1986, 1—2. R.

KRNJOUL, Ivo, kipar (Laminac kraj Čazme, 9. I. 1910). Bio je geodet u Bjelovaru i Daruvaru. Osnovna lik. znanja dobio od Z. Šulentića u Zagrebu. Bavio se karikaturom; crteže i skulpture izlaže od 1968. Modelira u drvu i kamenu; reducira opisne oznake i približava se čistom organičkom znaku (*Plod*, 1971; *Riba*, 1972; *Žena*, 1974). Samostalno izlagao u Zagrebu (1976), Daruvaru (1977) i Bjelovaru (1986).

LIT.: V. Zlamalik, Ivo Krnjoul (katalog), Bjelovar 1986.

ž Sa

KRSTIĆ-LUKAČ, Maja, kiparica i medaljerka (Split, 27. III. 1954). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1979 (Ž. Janeš). Na medaljama

KRK, gornji kat crkve Sv. Kvirina

gradova (*Dubrovnik*, 1986; *Nin*, 1990) stvara suptilnu sintezu volumena i plošnog reljefa bliskog crtežu. Ekspresionistički i temperamentniji izraz postiže na portretima (*Saša Hruš-Sedlaček*, 1986). Modelira sitnu plastiku i keramiku. Sudjelovala na svim Memorijalima Ive Kerdića.

KRSTINJA, srednjovj. utvrđeni grad u ruševinama na *J* strani Petrove gore. Ima oblik cilindrične kule opasane zidom nepravilna oblika, s četiri polukule. Unutrašnjost je pregrađena zidom u dva dijela. Iz predvorja se, kroz četverokutnu kulu, dolazi do obrambene kule. Grad je bio u posjedu Ladihovića, a potom su ga preuzeli Frankopani; 1585—1699. bio je u turskim rukama.

KRSTIONICA (baptisterij), mjesto gdje se u kršć. crkvama obavlja obred krštenja. Od IV. do XIV. st. to je posebna građevina uz biskupsku crkvu, središnjega, najčešće oktogonalnoga tlocrta. Na sredini se nalazi udubljeni bazen za krštenje, križnog ili kružnog oblika; isprva se krsti uranjanjem (per immersionem), poslije polijevanjem (per infusionem). Od

MIROSLAV KRLEŽA, djelo J. Mišea. Beograd, Muzej savremene umetnosti

